

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Šumperku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10.1.2011 předsedou senátu JUDr. Milanem Churavým a soudci přísedícími p. Boženou Hartenbergerovou a p. Evou Rotterovou,

t a k t o :

obžalování

J. K. ,

nar. xxxxx v xxxxx, trvale bytem xxxxx, OSVČ v oboru zámečnictví, se sídlem v místě trvalého bydliště,

M. V. ,

nar. xxxxx v xxxxx, trvale bytem xxxxx, nyní bytem xxxxx, bez zaměstnání,

j s o u v i n n i, ž e

společně po předchozí domluvě v době od 20.30 hodin do 21.05 hodin dne 7.5.2010 nejprve na chodbě domu před obecním bytem v obci xxxxx na ulici xxxxx č. xxxxx, uživatele R. S., nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, kde se v současné době zdržuje i jeho bratr Z. S., nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, po Z. S. požadovali vrácení dlužné finanční částky, kdy tento před nimi z bytu utekl v obavě před svým fyzickým napadením přes balkon v kuchyni a po hromosvodu, když se jmenovaného nedočkali, bez svolení vnikli do bytu a po zde přítomném uživateli R. S. začali vymáhat dlužnou částku jeho bratra Z., kdy nejprve se jej ptali na bratra, když

odpověděl, že neví, kde bratr je, řekli mu „... dej nám peníze...“ a když jim řekl, že nemá peníze, tak jej J. K. udeřil do těla i do obličeje buď pěstí nebo obuškem, který měl v ruce a poté mu jeden z nich opět řekl „... dej nám peníze...“ , načež poškozený vytáhl peněženku a z této jim dal částku 600,- Kč, J. K. nato řekl „... to je málo, chceme ještě...“ a opětovně jej napadl úderem do obličeje, poté společně oba prohledali byt a odešli, uživateli bytu R. S. tímto jednáním způsobili zranění spočívající v pohmoždění nosu, tržné rance na kořeni nosu, pohmoždění hrudníku, ramene a zad vlevo s následnou dobou léčení a pracovní neschopností od 10.5.2010 do 24.5.2010,

t e d y a)

proti jinému užíli násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a čin spáchali úmyslným společným jednáním,

b)

neoprávněně vnikli do obydlí jiného a čin spáchali úmyslným společným jednáním,

t í m s p á c h a l i

a)

zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 odst. 1 trestního zákoníku,

b)

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a o d s u z u j í s e

oba obžalovaní

podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá a stanoví se zkušební doba v trvání **2 (dvou) roků.**

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1,2,3,5 trestního zákoníku **u k l á d á s e obžalovanému J. K. peněžitý trest v počtu 10 celých denních sazeb ve výši 1.500,- Kč (15.000,-Kč),** přičemž dle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **5 (pěti) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaní J. K. a M. V. společně po předchozí domluvě v době od 20.30 hodin do 21.05 hodin dne 7.5.2010 nejprve na chodbě domu před obecním bytem v obci xxxxx na ulici xxxxx č. xxxxx, uživatele R. S.,

nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, kde se v současné době zdržuje i jeho bratr Z. S., nar. xxxxx, trvale bytem xxxxx, po Z. S. požadovali vrácení dlužné finanční částky, kdy tento před nimi z bytu utekl v obavě před svým fyzickým napadením přes balkon v kuchyni a po hromosvodu, když se jmenovaného nedočkali, bez svolení vnikli do bytu a po zde přítomném uživateli R. S. začali vymáhat dlužnou částku jeho bratra Z., kdy nejprve se jej ptali na bratra, když odpověděl, že neví, kde bratr je, řekli mu „... dej nám peníze...“ a když jim řekl, že nemá peníze, tak jej J. K. udeřil do těla i do obličeje buď pěstí nebo obuškem, který měl v ruce a poté mu jeden z nich opět řekl „... dej nám peníze...“, načež poškozený vytáhl peněženku a z této jim dal částku 600,- Kč, J. K. nato řekl „... to je málo, chceme ještě...“ a opětovně jej napadl úderem do obličeje, poté společně oba prohledali byt a odešli, uživateli bytu R. S. tímto jednáním způsobili zranění spočívající v pohmoždění nosu, tržné rance na kořeni nosu, pohmoždění hrudníku, ramene a zad vlevo s následnou dobou léčení a pracovní neschopností od 10.5.2010 do 24.5.2010.

V přípravném řízení obžalovaný J. K. trestnou činnost popřel. Uvedl, že v xxxxx společně s V. byli, to nepopírá, ale nesouhlasí s nějakou loupeží a s porušením domovní svobody. V podstatě, když přišli ke dveřím, že zazvoní, tak otevřel dveře Z. S. M. V. mu řekl, že si přišel pro ty peníze. On je poznal dál. Nato řekl, že se jde zeptat bratra, že jde pro peníze. Poté čekali na té chodbě v předsíni, přišel tam jeho bratr, oni se ho zeptali, kde má Z., kde má bráchu. On řekl, že neví, kde je, že se mají jít podívat. Přišel v podnapilém stavu, on sám chytil poškozeného za pravé rameno a přitiskl si ho k sobě, rukou se kryl, kdyby něco chtěl udělat. Rozhodně ho tedy nebil. Poškozený jim řekl, že jim peníze dá to bylo vše, M. dal nějaké peníze, později se od M. dozvěděl, že to bylo 600,- Kč. Za pomoc při vymáhání dluhu byla přislíbena provize tak, že když to z něho postupně dostanou, že bude mít 100.000,- Kč. Rozhodně poškozenému nijak nevyhrožovali a také ho neudeřil. U hlavního líčení potvrdil, že společně s V. jel ke S., aby splatil splátku, co dlužil, chtěli také podepsat dlužný úpis, popsal celou záležitost tak jak v přípravném řízení a dále uvedl, že bratr Z. S. na ně vyběhl, je pravda, že on ho zarazil rukou, avšak bez úderu, dále pak poškozený uvedl, že za bratra zaplatí. Pravou je, že poškozeného udeřil do ramene, nevěděl totiž jestli zaútočí nebo nezaútočí, rozhodně ho neudeřil pěstí ani žádným obuškem. Když jim dal 600,- Kč, tak se mu řeklo, že je to málo a že Z. má platit daleko víc. Jaké zranění a proč utrpěl poškozený, neví.

Obžalovaný J. K. v přípravném řízení uvedl, že S. dlužil paní K. nějakou částku, byli domluveni, že měsíčně jí bude splácet 600,- Kč. Poslední dva měsíce tu částku nesplatil. Obžalovaný jí tedy nabídl, že za S. pojedou osobně a vzal si na pomoc svého známého Jiřího K. Uvedl, že Z. S. otevřel dveře, ptali se ho jak to bude s těmi splátkami, on říkal, že nemá peníze, že se domluví s bratrem. Čekali asi minutu a půl nebo dvě minuty venku na té chodbě před dveřmi do bytu. Mezitím pan S. asi využil toho času a utekl přes balkon ven pryč. Lituje toho, že pak on následoval pana K. do bytu, tam vyšel na chodbu bratr pana S., ptali se ho tam tento zmizel a v ten moment pan K. zaútočil na poškozeného, opřel ho ke zdi, kde ho udeřil asi pěstí do obličeje. Potom obžalovaný po něm požadoval peníze co náleží paní K., a poškozený vytáhl z peněženky částku 600,- Kč. V ten moment pan K. zařval, že to nestačí, že to je málo, přičemž obžalovaný mu říkal, ať to nechá být, že se vrátí zpět, pak byt opustili. Skutečně viděl, že K. opřel poškozeného o zeď, držel ho u zdi a viděl také ránu pěstí, určitě tam nějaká rána padla. U hlavního líčení pak uvedl, že skutečně šli chodbou do kuchyně bytu, nenašli tam Z. S., pak tam bylo nějaké žduchání mezi R. S. a obžalovaným K. K. držel S. v kravatě, úder neviděl. To je pak v rozporu s tím, co uváděl v přípravném řízení.

Obžalovaní jsou tak provedeným dokazováním plně usvědčeni. Svědkyně B. K. uvedla za jakých okolností půjčila S. peníze, že tento jí odmítal peníze vracet, proto se obrátila na obžalovaného, aby se pokusil z něj peníze nějak vymoci. Svědek Z. S. uvedl, že ten večer byl doma, jeho bratr přišel po práci, měl něco vypito, pak uviděl na chodbě dvě osoby, byli to obžalovaní, s tím, že jdou pro peníze, které dluží K. On šel do pokoje bratra, tam se s ním poradil, že neví co se děje, že ho jdou asi zbít, a proto z bytu utekl. Přivolal na místo policii. Svědek R. S. uvedl, že přišel z práce, popíjel před tím, byl dost unavený, šel do pokoje, díval se na televizi, pak slyšel zvonek, nikam nešel, bratr byl doma tak asi otevřel, pak byl najednou klid, šel se podívat do kuchyně, tam byli obžalovaní, ptali se ho kde je bratr, pak dostal jednu ránu přes nos, chtěli po něm peníze, co má u sebe, tak jim je dal. Když už po něm chtěli další peníze, tak žádné neměl, jeden z nich začal lítat po bytě, hledal bratra, jestli není schovaný, dostal potom ještě další ránu na rameno, je pravda, že krvácel z nosu. Svědkyně M. M. uvedla, že ten den slyšela nějaký hluk, ale víc se o to nezajímala. Naopak svědek L. M. uvedl, že slyšel rány, jako bouchání, pes hodně štěkal, proto vyšel na chodbu, viděl R. S. jak je opřený u zdi, byl od krve a spolu zavolali policii. R. S. mu řekl, že byl napaden v bytě, viděl na něm, že je krvavý, a proto policii zavolal. Soud vyslechl rovněž i policisty, kteří zasahovali na místě samotném, z výpovědi svědka S. S. bylo zjištěno, že byli vysláni do xxxxx, byl problém setkal se s tím, který je volal, protože ten čekal v poli, bál se, přijeli s ním potom domů, viděli tam jeho bratra, který byl zraněný, tekla mu krev z obličeje, a dozvěděli, že do bytu přišli dva muži, že chtěli peníze a když jim dal nějaké peníze, vzali si je, řekli, že je to málo a zbili ho. Svědek A. G. rovněž potvrdil, že jim poškozený řekl, že přišli vymáhat pohledávku od pana S., toho nezastihli, protože utekl, vyrazili dveře, měli ho napadnout obuškem někde v prostorách chodbičky a poté utekli. Chtěli po něm peníze, vyhrožovali mu, aby jim peníze dal, on to nechápal, proč po něm peníze chtěli, pak ho zbili a odnesli si částku, kterou jim dal. Rozsah zranění je pak dokumentován lékařskými zprávami, místo, kde došlo k popsanému protiprávnímu jednání obžalovanými vůči poškozenému je doloženo v protokole o ohledání místa činu, náčrtem místa činu a pořízenou fotodokumentací.

Bylo tak nepochybně prokázáno, že oba obžalovaní předmětného dne vnikli neuzamčenými dveřmi do bytu poškozeného R. S., po kterém za užití fyzického násilí požadovali vrácení dlužné finanční částky od jeho bratra R. S. Tohoto zbili, požadovali po něm peníze, je nepochybné, že bez oprávnění do bytu vstoupili, a je také nepochybné, že požadovali násilím vydáním věci. Jejich jednání je tak nutno kvalifikovat jednak jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 a dále jako zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

K osobě obžalovaného J. K. bylo zjištěno, že byl v roce 2009 postižen pro přestupek proti občanskému soužití. V opise rejstříku trestů má jeden záznam o předchozím odsouzení z roku 2009 za násilnou trestnou činnost, k tomuto odsouzení dne již nelze přihlížet, neboť se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen.

K osobě obžalovaného M. V. z místa trvalého bydliště nebyly zjištěny žádné negativní poznatky, dosud nebyl projednáván pro přestupek, nemá záznam v rejstříku trestů. Polehčuje mu tedy jeho dosavadní bezúhonnost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku.

Při úvaze o trestu soud zhodnotil všechny podstatné okolnosti týkající se trestné činnosti i osob samotných obžalovaných. Vzal v úvahu zejména stupeň společenské škodlivost jednání obžalovaných, přihlédl ke způsobu provedení, pohnutce, následku, osobním poměrům

obžalovaných. Oba obžalovaní nepopírají, že vstoupili do bytu, spíše vyhýbavě se vyjadřují k užití násilí ve vztahu k poškozenému. Polehčuje jim dosavadní žádný život, přitěžujících okolností soud neshledal. Na základě všech uvedených skutečností pak soud dospěl k závěru, že v daném případě postačí uložení výchovných trestů, oběma obžalovaným uložil podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnné tresty odnětí svobody v trvání 2 roků, výkon tohoto trestu pak podmíněně odložil a stanovil zkušební dobu v trvání 2 roků. Pokud jde o obžalovaného J. K., tento se předmětného jednání dopustil ve snaze získat majetkový prospěch, když měl přislíbenou provizi ve výši 100.000,- Kč, a zde soud dospěl k závěru, že je nutno uložit ještě peněžitý trest, a tento také obžalovanému podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku, § 68 odstavec 1,2,3,5 trestního zákoníku uložil v počtu 10-ti celých denních sazeb ve výši 1.500,- Kč (15.000,-Kč), přičemž dle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku pak pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení odvolání ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou rozsudku vytýkány nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti i nové důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Poškozený má právo podat odvolání do výroku o náhradě škody, nebo že tento učiněn nebyl.

Okresní soud v Šumperku
dne 10.1.2011

JUDr. Milan Churavý
předseda senátu